

ster har Ret i, men jeg vil dog sige, at naar man skal se upartisk paa Forholdene, maa man indrømme, at den Gang vi behandlede Indstillingen om Forslag til Beslutning her i Tinget, var det dog, som der mellem de forskellige Partier stod en vis Kamp om, hvorvidt der skulde paalægges den Kommission, som skulde ned-sættes, ogsaa at beskæftige sig med dette Spørgsmaal. Jeg vil tilføje aabent og ær-ligt, at jeg var blandt dem, som i høj Grad kunde ønske, at Kommissionen skulde beskæftige sig med dette Spørgsmaal, men det var i første Række, fordi der den Gang ikke forelaa for Rigsdagen noget, som kunde danne Grundlaget for en Forhand-ling om denne Sag. Efter at der nu fore-ligger et Forslag, som i Grundtrækkene er accepteret af alle Partier og i Grund-trækkene er accepteret af den højtærede Minister, forekommer det mig, at overfor et Samfundsonde som Arbejdsløshed, som hærger Dag for Dag mere og mere, vil det være aldeles uforvarligt at skyde Sa-gen til Side og vente paa en langsomt ar-bejdende Kommission.

Den højtærede Minister mente, at vi vare saa langt henne i Samlingen, at det forbavtede ham at høre, at man kunde vente et saadant Forslag gennemført. Jeg maa tilføje: Man har før set store sociale Reforme blive gennemførte i en Fart, og jeg tror f. Eks., at i Forligsperioden hengik der ikke saa lang Tid, som nu er levnet os, til at faa gennemført den da-værende Alderdomsforsørgelseslov, saa det kan ikke i og for sig være et saa stærkt Argument for, at man ikke skulde kunne ønske dette Forslag gennemført. Jeg hæv-der altsaa, at der er Tid nok, der er Ma-teriale nok, og et Udvalg kan lige saa godt behandle det Materiale som Kommissionen. Og jeg tror at turde tilføje, at de bedste tekniske Kræfter ville stille sig til Ud-valgets Disposition ved det videre Arbejde paa denne Sag. Jeg tror at turde sige det.

Men der kom saa, da den højtærede Minister skulde ind paa Enkeltheder i For-slaget, ligesom en lille Misforstaaelse frem. Den højtærede Minister bebrejdede For-slagsstillerne, at det Forslag, som ligger paa Tingets Bord, i Virkeligheden kun er en Ramme, medens der ikke staar det fjær-neste om, hvor meget der skal ydes o. s. v. Nej, det manglede blot, at man skulde give specificeret Opgørelse af, hvor meget hvert enkelt Medlem skulde yde til Kassen. Forslaget er og skal være en Ramme, Kasserne skulde dannes gennem

Vedtægter rundt omkring, og i disse Ved-tægter skal det alt nærmere specificeres.

Saa siger den højtærede Minister, at det kunde jo ikke hjælpe noget, naar man gennemførte en saadan Lov, man havde jo ikke den fjær-neste Garanti for, at de Folk, der gik ind i Kasserne, virkelig kunde faa de Ydelser, de skulde have. Nej, det kan man ikke, og det kan man overhovedet aldrig. Det kan man heller ikke, naar man gaar ind i en anerkendt Sygekasse, man har da ikke den fjær-neste Garanti for, at ikke Sygekassen kan komme i en saadan Situation, at man ikke kan faa den Hjælp, man skal have. Der kan ske Uheld; indtræffe Ting, der ere aldeles uforudseelige, og overfor hvilke man ikke kan forsikre sig paa nogen Maade. Men jeg tror nok, at naar disse Kasser komme ind under en forsvarelig Ledelse og et for-svarligt Tilsyn — jeg antager for øvrigt, at de fleste, naar der er Tale om Tilsyn, tænke paa en aldeles bestemt Mand — vil man med stor Tryghed kunne arbejde indenfor den Ramme, der her er given. Med Hensyn til den højtærede Ministers Omsorg for Arbejderne, at man maatte være mere sikker paa, hvorledes noget saadant vilde virke, før man gennemførte Loven og fik Arbejderne til at yde deres Bidrag, vil jeg for det første sige, at jeg tror ikke, man vil staa mere sikker, efter at Kommissionens Betænkning er kommen, og dernæst synes det mig, at naar det ærede Medlem for Københavns 8de Valg-kreds (Martin Olsen) i sin Egenskab af Formand for de samvirkende Fagforbund tør paatage sig Ansvaret for at anbefale Forslaget her i Tinget, bør den højtærede Minister ikke lade sin Samvittighed be-tyngte saa synderlig stærkt af dette An-svar.

Den højtærede Minister talte noget om, at jeg havde paaberaabt mig Loven om de anerkendte Sygekasser og lignende. Jeg forstaaer ikke rigtig de Indvendinger. Jeg tror, det beror paa Misforstaaelse fra den højtærede Ministers Side. Naar der blev talt om, at der var mægtig Forskel paa Tilskuddet til de fri Fattiggasser og Tilskuddet her, vil jeg sige, at vi have ogsaa en Del Undersøgelser om Arbejds-løshedsspørgsmaalet, som have ligget ad-skillige Aar paa Tingets Bord. Der er fremlagt en Del Materiale, og dette Mate-riale er sikkert lige saa godt, og det kan lige saa godt oplyses, hvad Statens Til-skud i Fremtiden vil blive til de arbejds-løse, som man kan vide noget om, hvor